

UZASADNIENIE

W dniu 18.04.2023r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęła skarga Pani E. G. na działanie radcy prawnej A. N..

W zawiadomieniu skarżąca podała, iż od 2021 roku toczył się proces sądowy przed (...) (...) – (...), sygn. akt (...), a następnie przed Sądem Okręgowym (...) (...), sygn. akt (...) z powództwa skarżącej przeciwko (...) (...), którą reprezentowała radca prawna A. N..

Skarżąca wskazała, iż w toku postępowania na rozprawie w dniu 23.09.2021r. radca prawna składała oświadczenia oraz wygłosiła w mowę końcową, w których zniesła, pomówiła, znieważyla osobę skarżącą, stosowała mowę nienawiści oraz wtórną wiktyimizację wobec osoby skarżącej, utrudniała skarżącej składanie zeznań, wprowadziła w błąd Sąd orzekający poprzez tworzenie nieprawdziwego materiału dowodowego, dyskredytowała prawodawstwo, Konstytucję RP, zawód radcy prawnego, afirmowała stosowanie wobec skarżącej mobbingu celem spełnienia oczekiwań mocodawcy.

Ponadto Ewa M. G. podała, iż radca prawna działała nieetycznie, albowiem w jednej sprawie reprezentowała interesy (...) (...) jako pozwanego pracodawcy sprzeczne z interesami skarżącej jako (powódki) pracownika. Sytuacja taka, zdaniem skarżącej nie powinna mieć miejsca, albowiem radca prawna zatrudniona w (...) (...) reprezentuje także jej pracowników.

Nadto radcy prawnej skarżąca zarzuciła, iż będąc pracownikiem (...) (...), wykonując czynności zawodowe, naruszyła regulacje prawne w zakresie współkształtowania standardów moralnych obowiązujących w życiu publicznym oraz dbałości o godność i honor pracownika (...) (...), dokładania starań, aby w środowisku akademickim rozwijać poszanowanie prawdy i sumiennej pracy w atmosferze wzajemnej życzliwości oraz unikania działań mogących szkodzić ludziom, ich reputacji i karierze zawodowej wynikające z ustawy z dnia 20.07.2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz Statutu (...) (...), Regulaminu Pracy oraz Kodeksu Etyki (...).

W ocenie skarżącej radca prawna ponosi także odpowiedzialność za intencjonalne zaniechanie wykonania przez (...) (...) wyroku WSA z dnia 22.06.2021r., powodując iż informacja publiczna w postaci imiennych kart wynagrodzeń pracowników Zespołu (...) pełniących funkcje publiczne została skarżącej udostępniona dopiero w dniu 10.10.2021r.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny B. J. po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego A. N. na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. 2022 poz. 1166) postanowieniem z dnia 29-06-2023 r. o sygnaturze akt RD 54/23 odmówiła wszczęcia - **ze względu na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego** - dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego A. N., w związku z zarzutami skarżącej, które miały polegać na tym, że:

1.

w dniu 23.09.2021r. (...) W. naruszyła zasady etyki radcy prawnego w ten sposób, że reprezentując na rozprawie pozwaną (...) (...) z/s (...) W. w sprawie z powództwa E. G., toczącej się przed (...) (...) – (...), sygn. akt (...) przekroczyła swoje uprawnienia w ten sposób, że swoimi oświadczeniami, składanymi w trakcie rozprawy oraz w mowie końcowej zniesła, pomówiła, znieważyla osobę skarżącą, stosowała mowę nienawiści oraz wtórną wiktyimizację wobec osoby skarżącej, utrudniała skarżącej składanie zeznań, wprowadziła w błąd Sąd orzekający poprzez tworzenie nieprawdziwego materiału dowodowego, dyskredytowała prawodawstwo, Konstytucję RP, zawód radcy prawnego, afirmowała stosowanie wobec skarżącej mobbingu celem spełnienia oczekiwań klienta

tj. popełnieniu czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2022 poz. 1166) w zw. z art. 6, art. 7 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

2.

w latach 2021 i 2022 (...) W. naruszyła zasady etyki radcy prawnego w ten sposób, że reprezentując pozwaną (...) (...) z/s (...) W. w sprawie z powództwa E. G., toczącej się przed (...) (...) – (...), sygn. akt (...) działała na szkodę skarżącej jako pracownika strony pozwanej, albowiem interesy stron postępowania były sprzeczne

tj. popełnieniu czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2022 poz. 1166) w zw. z art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

3.

latach 2021 i 2022 (...) W. naruszyła zasady etyki radcy prawnego w ten sposób, że będąc pracownikiem (...) (...) z/s (...) W. wykonując czynności zawodowe naruszyła regulacje prawne w zakresie współkształtowania standardów moralnych obowiązujących w życiu publicznym oraz dbałości o godność i honor pracownika (...) (...), dokładania starań, aby w środowisku akademickim rozwijać poszanowanie prawdy i sumiennej pracy w atmosferze wzajemnej życzliwości oraz unikania działań mogących szkodzić ludziom, ich reputacji i karierze zawodowej wynikające z ustawy z dnia 20.07.2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz Statutu (...) (...), Regulaminu Pracy oraz Kodeksu Etyki (...)

tj. popełnieniu czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2022 poz. 1166) w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

4.

w okresie od dnia 22.06.2021r. do dnia 10.10.2021r. (...) W. naruszyła zasady etyki radcy prawnego w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem (...) (...) w sprawie ze skargi E. G. o dostęp do informacji publicznej intencjonalnie zaniechała wykonania przez (...) (...) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (...) W. z dnia 22.06.2021r., powodując iż informacja publiczna w postaci imiennych kart wynagrodzeń pracowników Zespołu (...) pełniących funkcje publiczne została skarżącej udostępniona w dniu 10.10.2021r., czym działała celem spełnienia oczekiwań klienta

tj. popełnieniu czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2022 poz. 1166) w zw. z art. 6 i art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Pismem z dnia 14-08-2023 r., skarżąca wniosła w terminie odwołanie od postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 29-06-2023 r. w sprawie o sygn. akt RD 54/23, zaskarżając postanowienie w całości, wnosząc jednocześnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji celem dalszego merytorycznego prowadzenia. Skarżąca zarzuciła Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. błąd w ustaleniach faktycznych.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., w dniu 22-11-2023 r., Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowy Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny B. J. wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 29-06-2023 r.

Po przeprowadzeniu posiedzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. zważył co następuje:

Sąd nie dopatrył się naruszenia którejkolwiek z zasad etyki przez radcę prawnego A. N. podczas wykonywania czynności zawodowych.

Sąd, po wnikliwej analizie zebranego materiału dowodowego, nie dopatrył się podstawy do stwierdzenia zasadności twierdzenia aby radca prawny A. N. podczas świadczenia pomocy prawnej w jakikolwiek sposób wyczerpała znamiona przewinienia dyscyplinarnego, o które została oskarżona przez skarżącą.

Sąd nie dopatrył się także w postępowaniu radcy prawnego A. N. złamania zasad etycznych wyrażonych w art. 6 (...) i art. 7 ust. 2 i 3 (...), ani art. 28 ust. 3 (...). Nie sposób uznać aby wypowiedzi radcy prawnego ani jego zachowanie podczas procesu przekroczyły rzeczową potrzebę wynikającą z przedmiotu sprawy. Sąd zgadza się w całej rozciągłości z wywodami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., że radca prawny nie przekroczyła swoimi działaniami i wypowiedziami granic wolności słowa, a to nie dawało podstaw do wszczęcia wobec niej postępowania dyscyplinarnego. W szczególności nie można przypisać radcy prawnej A. N. czynów zarzucanych przez skarżącą, a to: zniesławienia, pomówienia, znieważenia osoby skarżącej, stosowania mowy nienawiści oraz wtórnej wiktyimizacji wobec osoby skarżącej, utrudniania skarżącej składania zeznań, wprowadzenia w błąd Sąd orzekający poprzez tworzenie nieprawdziwego materiału dowodowego, dyskredytowania prawodawstwa, Konstytucji RP, zawodu radcy prawnego, afirmowanie stosowania wobec skarżącej mobbingu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w tym dokumenty przekazane przez skarżącą nie potwierdza prawdziwości zarzutów ujętych w skardze a następnie w odwołaniu od postanowienia.

Słusznie zauważa Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., iż radca prawna na rozprawie nie była stroną pozwaną, ale pełnomocnikiem strony. A zatem wszystkie treści przekazywane przez radcę prawną należy traktować jako pochodzące od jej mandanta. Radca prawny nie ponosi odpowiedzialności za prawdziwość informacji czy opinii przekazywanych przez osobę, którą pełnomocnik reprezentuje. Należy przy tym zauważyć, że zarzut reprezentowania przez radcę prawną klientów o sprzecznych interesach jest niesłuszny albowiem radca prawna zatrudniona przez (...) (...) była wyłącznie pełnomocnikiem (...) i zobowiązana była podejmować wszelkie działania na korzyść swojego klienta. Wbrew twierdzeniom skarżącej radca prawny, zatrudniony przez (...), nie jest jednocześnie pełnomocnikiem pracowników (...). Zatem brak było jakiegokolwiek sprzeczności interesów, albowiem radca prawna w sprawie sądowej o sygn. akt (...) reprezentowała wyłącznie interesy (...) (...), a nie skarżącej.

W tym miejscu należy zauważyć, iż na rozprawie sądowej to sąd orzekający decyduje o jej przebiegu, sposobie przesłuchiwania stron i świadków. Zatem do sądu należała inicjatywa w przypadku gdyby stwierdził, iż pełnomocnik utrudnia bądź uniemożliwia przesłuchiwanie innych osób. Także do sądu orzekającego, a nie do pełnomocniczki pozwanego należała decyzja jakie osoby i na jakiej podstawie prawnej mogą przebywać na sali rozpraw w trakcie posiedzenia.

Zgodzić się należy z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., że brak było także przesłanek do przypisania radcy prawnej naruszenia przepisów Ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce czy wewnętrznych uregulowań uczelni. Zapisy te – jak zasadnie wskazuje Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. – obowiązują pracowników przy wykonywaniu przez nich swoich obowiązków zawodowych i nie mogą być stosowane bądź interpretowane w oderwaniu od nich.

W sprawie bark także dowodów na to, by radca prawna intencjonalnie zaniechała udostępnienia informacji publicznej na rzecz skarżącej. Tym bardziej, iż to nie pełnomocniczka była w posiadaniu przedmiotowych dokumentów, a wyłącznie Politechnika (...).

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., prawidłowo oceniła stan sprawy, uznając iż w ustalonych okolicznościach wynikających z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawną A. N. w ramach podniesionych zarzutów przez skarżącą.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia. Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, wobec braku czynu stanowiącego delikt dyscyplinarny w pełni odpowiada prawu.

Wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu z dnia 14.08.2023 r. na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia złożonym przez skarżącą w pełni uzasadnionym jest utrzymanie w mocy w całości zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 29-06-2023 r. w sprawie o sygn. akt: RD 54/23.

W tych okolicznościach, na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymano w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), gdzie zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym w kwocie **1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych)** obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.